

87**DOPPLER FLOW VELOCITY WAVEFORMS IN UMBILICAL AND MIDDLE CEREBRAL ARTERIES BEFORE AND AFTER CORDOCENTESIS**

Mete Güngör, Eyüp Ekici, Selçuk Arslan, Esra Kuşçu, Nuri Danişman, Hale Aktun, Ümit Bilge
Dr. Zekai Tahir Burak Women's Hospital-ANKARA

OBJECTIVE: To assess the effect of cordocentesis on the umbilical and fetal cerebral circulation.

METHODS: In this cross-sectional study, 32 women underwent diagnostic cordocentesis at 20 to 32 weeks gestation. The pulsatility index (PI) in the umbilical artery (UA) and fetal middle cerebral artery (MCA) was measured by pulsed doppler ultrasound before and immediately after cordocentesis. Changes in the umbilical artery and middle cerebral artery PI were compared to investigate the effect of cordocentesis.

RESULTS: Cordocentesis was associated with a significant decrease in both umbilical artery PI was most marked when cordocentesis was performed transplacentally. The cases with high umbilical artery PI before cordocentesis, had umbilical venous pulsatile waveforms and in two of these cases, the PI values decreased after the procedure and venous pulsatile waveforms were dissappeared. The results were analyzed using SPSS version 6.0 and the significance of differences was determined by the paired Student's t-test and Wilcoxon test.

CONCLUSIONS: Acute alterations in the waveforms from both the umbilical and fetal cerebral circulation can be induced by cordocentesis. The decrease in resistance in the fetoplacental circulation could be attributed to release of vasodilators, and the increase in resistance observed in some cases could be secondary to arterial vasospasm.

88**MULTİFETAL ÇOĞUL GEBELİKLERDE FETAL REDÜKSİYONUN GEBELİK PROGNOZUNA ETKİSİ**

Akgün YILDIZ, Zeki TANER, Özdemir HİMMETOĞLU
Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı-ANKARA

GİRİŞ: Ovulasyon indüksiyonu ve asiste üreme tekniklerinin daha yaygın kullanımına bağlı olarak, giderek artan oranda karşımıza çıkan multifetal çoğul gebelikler, artmış abortus ve immatür/prematür doğum nedeniyle, kötü prognoza sahip gebelikler olarak kabul edilmektedir. Fetal redüksiyon ile fetüs sayısının ikiye indirgenmesinin, gebeliğin ileri gebelik haftalarına ulaşmasını ve böylece prognozun düzelmesini sağladığı vurgulanmaktadır.

YÖNTEM: Mayıs 1993-Ocak 1996 tarihleri arasında indüksiyon sonucu olmuş 4 veya daha fazla fetüs saptanan veya kliniğimize refere edilen multifetal çoğul gebeliklerde redüksiyon sonuçları incelenerek, redüksiyonun gebeliklerin prognozu üzerine etkisi araştırıldı.

BULGULAR: 5 Olgudan üçü dördüz, biri beşiz ve biri sekiziz gebelik idi. Redüksiyon işlemi 10-12. haftalar arasında gerçekleştirildi. Sekiziz ebelik iki seansta üçüz gebeliğe, diğer tüm gebelikler tek seansta ikiz gebeliğe indirildi. Beşiz gebelik redüksiyondan üç hafta sonra, sekiziz gebelik ise bir hafta sonra abortusla sonuçlandı. Dördüz gebeliklerden biri 28., diğeri 29. haftada sonlandı. Bu bebeklerden biri antenatal, ikisi neonatal ex oldu. Bir bebek normal ve sağlıklı olarak yaşamını sürdürüyor. Dördüz gebeliklerden biri ise halen redüksiyon sonrası ikiz gebelik olarak problemsiz devam ediyor.

SONUÇ: Fetal redüksiyon, multifetal çoğul gebeliklerde prognozu iyileştirecek bir yöntem olarak kabul edilmektedir. Ancak, bizim beş redüksiyon olgumuzdan ikisi abortus, ikisi immatür doğum ile sonuçlanmıştır. Bir gebelik halen problemsiz olarak devam etmektedir. Sonuçlanan dört gebeliğe baktığımızda, fetal redüksiyonun gebelik süresini ve dolayısıyla prognozunu çok fazla etkilemediği izlenimini vermektedir. Ancak, bu konuda kesin birşey söyleyebilmek için daha fazla sayıda olguya ve indüksiyon sonrası redüksiyon uygulanmamış ikiz ve multifetal çoğul gebeliklerle birlikte kontrol grubu oluşturulan, karşılaştırmalı çalışmalara ihtiyaç vardır.